

Тема. Посвята в читачі.

Мета. Розширити знання про історію виникнення книги, книгодрукування.

Виховувати любов до книги, прищеплювати знання та вміння дбайливого поводження з нею. Виховувати колективізм, дружелюбність.

Обладнання та матеріал :

- Таблиця з зображенням підручника «Буквар»;
- ключик для Буратіно;
- скринька з листом;
- плакат порваної книжки;
- Конверт з карточками(2 прислів'я);
- Медалі « Юний читач бібліотеки» -28 штук;
- Ілюстрації до казок;
- 2 вислови
« Книга – велика річ, поки люди вміють нею

користуватися»(О.Блок)

« Любіть книгу...

Вона полегшить вам життя...(М.Рильський)

- Букви з паперу « Посвята в читачі»;
- Великий малюнок (діти сидять під деревом і читають книги);
- Костюми Баби Яги,Буратіно,Королеви Книги, Ведмедика, Червона

Шапочка

Музичний матеріал:

- Музика маршу;
- Пісня « Моя Україна» Слова М.Ткача,музика І. Поклади;
- Музика (вихід Баби Яги);
- Музика (вихід Буратіно);
- Пісня « Наша книжка» слова С.Михалкова, музика І. Складаного;
- Пісня Червоної Шапочки;
- Пісня « Царство Ісуса».

Дійові особи:

- Ведуча
- Буквар
- Хлопчик та дівчинка в українських костюмах
- Баба Яга
- Буратіно
- Королева Книг
- Хлопчик – бруднуля

- Книжка порвана 1, книжка порвана 2
- Ведмедик
- Правила -6 учнів
- Червона шапочка

Хід свята

Бібліотекар. Сьогодні хвилюючий момент. В ряди нашої великої читальної сім'ї влетіть потужна команда майбутнього України моя надія – найменші читачі нашої школи. І зараз запрошуємо їх вийти в цей зал на урочисте свято «Посвята в читачі». Шановні гості прошу зустріти їх оплесками.

(В зал заходять учні під звуки маршу).

Ведуча. Зовсім нещодавно ви ще були дошкільнятами. Тепер ви підросли і стали учнями нашої школи. Перед вами відкриваються двері в чудову і неосяжну країну Знань. Хорошими учнями ви можете стати лише тоді, коли будете багато читати. З книг ви дізнаєтесь багато цікавого про таємниці природи, розповідатимуть про землю, космос, про минуле та сучасність нашого українського народу.

Українець.

Любіть Україну у сні й наяву,
Вишневу свою Україну,
красу її, вічно живу і нову,
і мову її солов'їну.

Українка.

Розквітай, прекрасна Україно,
Рідна земле, матінко моя,
Хай лунає пісня солов'їна,
Пісня неповторна твоя.

(Хор виконує пісню «Моя Україна» слова М.Ткача, музика І.Поклади)

Ведуча: На світі є багато книг: сумних і веселих, яскравих, маленьких і великих, але одна книга є начальником всіх книг.

- А чи знаєте ви, яка книга найголовніша в житті кожної людини?

Читець: Є книг багато – радісних, печальних,
Товстих, тонких, барвистих, наче жар.

Але одна – книжка усім начальник,

І зовуть її по-простому – **Буквар**.

Він нас повів по буквах, як по сідцях,

Як по життю, по сторінках своїх.

І от привів нарешті – подивіться –

У мудрий світ чудесних скарбів – книг.

Ведуча: Так, вірно це – Буквар. Діти, ви пам'ятаєте свого друга

Букваря. От і він вас не забув і прийшов до вас у гості.

Буквар: Я вас навчив читати і писати,

Слово «бабуся» і слово «мати»,

Слово «хлібина», і «світ», «дитя»,

«Тато», «учителька», «правда», «знання».

Я залишаюсь навіки з вами.

Слово «Вітчизна» зі словом «мама»,

Хай колосяться з словом «жити».

Дивні слова: «пшениця і жито».

Хай не зринає у ваших снах «війна».

Вмійте боротися з лихом завзято,

Непосидющі мої малята.

Хай підростає ваш 3-й клас.

Я не залишу ніколи вас.

Ведуча: Дитяча бібліотека – це справді книжкове королівство, в якому живуть різні книги і їх герої.

Багатьох ви знаєте ще з дитячого садочку. Ви добре знайомі з курочкою Рябою, Колобком, Паном Коцьким, Лисичкою та Журавлем, а також із ... (У супроводі музики вибігає на сцену Баба Яга).

Ведуча: Діти, до нас у гості завітала Баба Яга.

- Ви здогадуєтесь із якої вона казки?

Діти: Івасик-Телесик

Ведуча: Правильно. З казки про Івасика – Телесика.

(Баба Яга бігає по сцені, вишукує когось).

Ведуча: Люба бабусю, кого ви тут шукаєте?

Івасика – Телесика забрало лебедятко на крилятка і понесло до матінки , до батечка.

Баба Яга: Івасика – Телесика я ще не впіймала, а зараз я ловлю іншого хлопчика – Буратіно.

-Чи чули про такого? Знаєте, що він задумав?

Подарувати чарівного ключика дітям, щоб вони могли багато читати, знати, і все про мене довідатись. Я цього не хочу!

Ведуча: Вгамуйтеся, шановна бабуся. Краще привітайтеся із дітками.

Бачите – публіка.

Баба Яга: (нюхає все довкола). Та не бачу ніякого бублика.

Ведуча: Та не бублика, а публіка. Привітайтеся із дітьми.

Баба Яга: *(стає в за загрозливу позу).* Добрий день, коли ви голову не морочите, а побитися зі мною не хочете.

Ведуча: Бабусю, у нас свято, а ви битися. І не соромно вам?

Баба Яга: Свято? Яке?

Ведуча: Урочисто приймаємо дітей у читачі шкільної бібліотеки.

Привітайте їх.

Баба Яга: Не дозволю, не дозволю! Все одно спіймаю отого поганця Буратіно. Не дозволю! *(вибігає зі сцени).*

Ведуча: Гадаю, їй не вдасться спіймати Буратіно, адже в нього стільки друзів. Правда ж, дітки? Та й гостей ми запросили до нас, тільки щось довго ніхто не приходить.

(Звучить музика. Вибігає Буратіно з ключиком в руках).

Буратіно: Любі друзі !І я утік від Баби Яги і приніс чарівного ключика вам. Сьогодні ви станете юними читачами нашої шкільної бібліотеки. І для вас відчиняться двері в чудовий, чарівний світ Книжкового королівства. Бажаю вам берегти книги.

(Вручає ключик дітям).

Ведуча: - А що то за королівство в якому немає королеви?

- Діти, а чи хочете ви познайомитися з королевою книг?

Діти : Хочемо.

(Звучить ніжна мелодія. Входить Королева книг.)

Королева: Ну ось ми і зустрілись мої маленькі дорогі друзі! Я –

Королева книг, а це *(обводить руками навколо себе)* моє

королівство.

- Ви хочете стати читачами мого королівства?

Діти: Так..

Королева: Тоді вирушаємо в путь. Я познайомлю вас із мешканцями свого королівства, але пам'ятайте – вони мовчать, « вони мовчки говорять, добре мудрують». А щоб не заблукати в широких коридорах мого королівства, ви повинні назвати пароль або чарівне слово. Нехай цим чарівним словом будуть вірші про книгу.

Читець:

1.Любі хлопчики дівчатка!

В нас сьогодні книжки свято.

Будем разом відзначати,

Книгу – друга шанувати.

2.Дружба з книгою - це свято,

Не було б його у нас

Ми не знали б так багато

Про новий і давній час.

3.Книгу зрозумілу,

Чесну, добру, сміливу

І дівчатка, й хлопчики –

Хочуть всі читати.

4.Бачить – не бачить.

Чути – не чує.

Мовчки говорить,

Дуже мудрує.

5.Часом захоче –

Правди навчас,

Іноді бреше,

Всіх звеселяє.

6.Люба розмова,

Будемо, діти,

З нею до віку

Жити – дружити.

7.Хто ж то така

В світі щаслива,

Мудра, правдива

І жартівлива?

(Входить дівчинка в наряді книжки).

Книжка: Як не вгадали,

Стану в пригоді:

Річ коротенька – книжка, та й годі.

Книжка – добрий, мудрий друг,

Книжка знає все навкруг.
Про старі, нові країни,
Космос та морські глибини.
Мій друже й супутнику,
Книго моя,
Завжди на дозвіллі,
Де ти – там і я .
Ми добре з тобою проводимо час,
Чудова розмова триває у нас
Сторінки книжок завітних
Всіх нас доброму навчать –
Працювати і навчитись
І Вітчизну шанувати.

(Пісня « Наша книжка» слова С.Михалкова, музика І. Складаного)

Королева: Настає час познайомити вас із мешканцями мого королівства.

(Чується сильний стук у двері).

Буратіно: Ой , яка краса! Хто ж це надіслав? *(Віддає королеві скриньку).*

Королева: *(до дітей)* Дітки, подивимось, що в скринці?

Діти: Так.

Королева: *(виймає лист)* Хтось із моїх мешканців хоче привітати вас, любі діти. Зі святом. Цікаво, хто це?

Лист

Зд-ра-зду-йте ребйонкі!

(Ой, який жах, хто ж це так безграмотно пише?)

Надсілаю вам пісемцо з порадами, що робить, щоб стать «гарним» читачем, щоб вас похвалі лі.

(це дуже добре отримати гарну пораду, чи любите ви, коли вас хвалять за гарний вчинок чи роботу, або за гарну оцінку?).

Ось мої поради для вас!

Прокидайтесь вранці якомога пізніше, тоді ви обізятільно запізнітеся на уроці.

(Діти, невже ви виконаєте цю правду? Вона жахлива!)

Портфель ще з вечора готуй:

(Це справжня і дуже гарна порада).

Спочатку поклади туди підручники, до них долий відро води!

(Та хто ж це навчає вас такому?)

Дрібненько зошити поріж. Гарненько розмішай... Але все це ти сам не їж, товаришу віддай!

Королева: Ні, діти! Ми з вами знаємо, що книги і зошити – наші друзі і помічники. Хіба можна так поводитися з друзями?

Діти: Ні.

Королева: Ось і підпис. « Цілую. Ваша найкраща подруга Баба Яга. »

Буратіно: Шановна королево, ви не бійтеся за своїх підданих. Ці діти ніколи не скривдять книги, бо вони люблять читати і знають правила поводження з книгою.

Королева: Що буває з книгами, якщо не дотримуватися правил?

Буратіно: Можна я розповім прикру пригоду, яка сталася з однією нашою книжкою? Це дуже сумна історія, аж хочеться плакати.

Вірш «Книжка скаржилась Мар'яні»

Книга скаржилась Мар'яні.

Я у тебе не в пошані.

Звідкіля це на мені.

Плями сині та масні?

Подивися, от сторінка.

Намальована хатинка.

Під хатинкою маля

І написано: « Це я».

За дві сторінки далі -

Рівні звірі небувалі:

Сині, жовті та рябі,

Що не снилося тобі.

Люди кажуть: «Ой, Чия ти?

Як тепер тебе читати?

Скільки ми читали книг,

Не бачили таких».

Королева: Дуже сумна історія, але я надіюсь , що діти нашого королівства ніколи не скривдять наших книг, бо вони люблять читати. Знають багато

казок, оповідань, загадок і прислів'їв про книгу. Я знаю, що Буратіно підготував для вас конкурс « Відгадай прислів'я».

Буратіно: Діти, хочете відгадати прислів'я про книгу. Для цього потрібно дві команди. Кожній команді я дам конверт з словами. Ви повинні з них скласти прислів'я. Зараз побачимо чи готові ви стати читачами нашого королівства.

(Два конверти з прислів'ями).

1.Книга вчить, як на світі жить.

2.Хто багато читає, той багато знає.

(Заходить подерта книжка)

Книжка: Я подерта ,я потерта,

Кінчики загнуті. Сторінки пом'яті.

Він мене скалічив,

І тепер не хоче й знати.

Люди кажуть : « Ой, чия ти?

Як тепер тебе читати?

Скільки ж ми читали книг,

Не бачили таких! »

Я терпіть не маю сили,

Та й подалась у світ блукати,

Долі кращої шукати.

Королева: Хто ж господар твій?

Книжка: Сергій. *(Вбігає хлопчик)*.

Хлопчик: Ось ти де, книжечко моя дорогоцінна. Я тебе шукаю скрізь , ти тут. Я ж тобі нічого поганого не зробив, тільки вдарив тобою кілька разів свого сусіда по парті та вчора забув тебе у дворі. Вночі пішов дощ. Ранком я пішов тебе шукати. І ось ти де. Книжечко, пішли додому.

Книжка: *(до Королеви)* Королево, я не хочу повертатися до цього хлопчика. Заберіть мене до себе у бібліотеку!

Королева: Добре, ми тебе полікуємо у книжковій лікарні, потім ти з усіма книжками стоятимеш на чистій полиці і читатимуть тебе хороші, добрі діти, які не залишатимуть тебе під дощем.

Хлопчик: Я що буду без книжки? Я ж її дуже-дуже люблю!

Королева: Ну, якщо любиш, перш за все вилікуй її.

(Звучить музика. На сцену виходить Ведмедик. В нього є сумка з червоним хрестом).

Ведмедик: Є в новому домі двері заповітні.

Ще не всім відомі та до всіх привітні.

В книжчиній лікарні, у новім будинку,

Я щодня працюю, не одну годинку.

Хто навчиться хоче книжку лікувати,

Приходьте, будь ласка, буду вас навчати.

Королева: Забирай, Ведмедик, цю книжечку у нашу лікарню.

(Ведмедик забирає книжку).

Королева: *(до хлопчика)* Ти, хлопчику, прочитай та запам'ятай правила поводження з книгою.

(Виходять правила і говорять по черзі своє правило).

1.Беріть книги чистими руками.

2.Не перегинай книжку, бо від цього випадають сторінки.

3.Не кладіть у книжку олівці та інші предмети, бо від цього вона рветься.

4.Не загинайте сторінки, користуйтеся закладками.

5.Не читай книги під час їжі.

6.Щоб книжки чи підручники довше служили вам, обгорніть їх.

Хлопчик: Я все зрозумів, обов'язково виправлюсь. Може я побіжу в книжкову лікарню, провідаю свою книжечку, може допоможу Ведмедику? До побачення, діти. *(Хлопчик вибігає).*

Королева: Любі друзі, бережіть книги, любіть їх.

(З'являється Червона Шапочка і співає).

Пісня Червоної Шапочки.

Якщо довго, довго, довго, довго,

Якщо довго по доріжці.

Якщо довго по стежинці бігать, тупать, і стрибать,

То напевно, то напевно, то звичайно, то звичайно.

То можливо, то можливо, можна в школу нам прийти!

А-а – вчать там діти великі і малі.

А-а – знань їм багато дають вчителі.

А-а – там навчаються читати.

А-а – і писати, й рахувати.

А-а – там цікаво всім завжди.

Королева: Діти, ви впізнали хто це? Правильно, це наша улюблена казкова героїня. Здрастуй, Червона Шапочко.

Червона Шапочка: Привіт усім! Я дуже рада, що мене сьогодні запросили на свято. Але, крім вітання у мене для вас є сюрприз.

Відгадайте, що в моєму кошику?

Королева: Звісно, що: пиріжки несеш від бабусі.

Червона Шапочка: От і не вгадали! Ніякі там не пиріжки, я загадки принесла дітям.

Королева: Діти, ви любите загадки?

Червона Шапочка: Я буду читати вам загадки. Відгадайте, з якими казковими героями я зустрілась в лісі.

Загадки

1. До школи з букварем крокує
Хлопчик дерев'яний,

Потрапляє замість школи

В балаган полотняний (Буратіно)
2. Він довгу бороду має,

Ляльок в театрі б'є і сварить,

А голос в нього – справжній бас.

Хто ж це діти... (Карабас)
3. Сидить півник на печі,

Їсть смачненькі калачі.

Тут лисиця прибігає,

Мерщій півника хапає,

Біжить котик рятувати,

В лиски півника забрати. (Котик і Півник)

4. Він веселий і не злобний,

Цей хороший дивачок,

З ним господар хлопчик Робін

І товариш П'ятачок (Вінні-Пух)

Королева: Молодці! Ви дуже розумні, кмітливі. Ви мені

сподобалися. І тому я надаю вам право користуватися книгами з мого книжкового королівства. Щоб стати читачем шкільної бібліотеки треба проголосити урочисту обіцянку.

Обіцянка

Вступаючи в ряди в шкільної бібліотеки, урочисто обіцяю:

- поважати книгу,
- виконувати всі правила користування книгою!
- не рвати,
- Не бруднити.
- Не малювати.
- Бути активним читачем, ніколи не розлучатися з нею.

Всі: Обіцяю! Обіцяю! Обіцяю!

Королева: Сьогодні приймаємо вас у свою Країну Читалію. І на пам'ять про нашу зустріч вручаємо спеціальні медалі. Мої помічники вручать медалі.

(Дітям вручають медалі).

Королева: Дорогі діти! Ось і підходить до завершення наше свято. Бажаю вам приємної зустрічі з мудрими книжками, які навчать вас виконувати домашні завдання лише на 10-12 балів, рости чемними, добрими, ввічливими, завжди з повагою ставитися до вчителів, батьків, як нас вчить слово Боже.

(Пісня “ Царство Ісуса ”)